

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-12Csp/85/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122209604
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Michálek
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1122209604.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV pred sudcom Mgr. Lukášom Michálkom v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Prievozská 2, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D., o zaplatenie 7.497,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne doručenu súdu dňa 26.10.2022, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 7.497,90 eur s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej len „postupca“) a žalobcom a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 17.09.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 13.07.2018 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 11.10.2019 vyhlásil mimoriadnu

splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 7.497,90 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5.654,74 eur, z riadneho úroku vo výške 1.294,17 eur, z úroku z omeškania vo výške 539,49 eur a z poplatkov vo výške 9,50 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonala úhrady 0,- eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 7.497,90 eur pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 5.654,74 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.294,17 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 539,49 eur, z neuhradených poplatkov vo výške 9,50 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 18.09.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na základe uvedených úhrad žalovanej žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky nasledovne 5% ročne zo sumy 5.654,74 eur od 18.09.2021 do zaplatenia.

3. Výzvou zo dňa 06.02.2023 súd vyzval žalovanú, aby sa v lehote 10 dní od jej doručenia písomne vyjadrila k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, uviedla vo svojom vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva, a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žaloba s prílohami bola doručená žalovanej postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

4. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 03.09.2025, na ktoré predvolal obe sporové strany. Na pojednávanie sa nedostavili žalobca ani jeho právny zástupca. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 02.09.2025. Nedostavila sa ani žalovaná, ktorý svoju neprítomnosť neospravedlnila. Predvolanie na pojednávanie jej bolo doručené postupom podľa § 111 ods. 3 C.s.p. na evidovanú adresu trvalého pobytu v súlade s § 116 ods. 3 a § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „E. F.“ zo dňa 12.07.2018 vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s., ako veriteľ poskytla žalovanej ako dlžníčke spotrebiteľský úver vo výške 6.200,- eur s výškou úrokovej sadzby 8,06%, resp. 10,06 % bez zľavy z Voliteľných služieb ročne a ročnou percentuálnou mierou nákladov 8,58 %, resp. 10,74 % bez zľavy z Voliteľných služieb. Priemerná hodnota RPMN v čase poskytnutia úveru bola vo výške 11.90%. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 8.444,80 eur, resp. 9.047,10 eur bez zľavy z Voliteľných služieb. Výška splátky bola dojednaná vo výške 88,24 eur mesačne, resp. 94,58 eur mesačne bez zľavy z Voliteľných služieb. Splátky boli splatné vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci. Celkový počet splátok bol 95, splatnosť prvej splátky bola dňa 30.07.2018, splatnosť poslednej splátky mala byť dňa 30.05.2026.

7. Z výzvy pred zosplatením nazvanej Tretia upomienka – pokus o zmier zo dňa 10.09.2019 vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s., upozornila žalovanú na to, že mešká so splácaním úveru a žiadala ju o zaplatenie dlžnej čiastky, ktorá bola vo výške 292,46 eur. Z poštového podacieho hárku č. G. (č.l. 110), ako aj z výstupu zo sledovania tejto zásielky na stránke Slovenskej pošty vyplýva (č.l. 142a), že predmetná výzva bola žalovanej zaslaná.

8. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11.10.2019 vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s., vyhlásila v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a Zmluvy o úver ku dňu 11.10.2019 úver žalovanej za predčasne splatný. Veriteľ žalovanú zároveň vyzval na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom vo výške 5.877,48 eur v lehote 7 dní. Z priloženej kópie obálky (č.l. 93) vyplýva, že predmetná výzva bola žalovanej zaslaná.

9. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 s prílohou vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s ako postupca postúpila pohľadávku z úveru voči žalovanej na žalobcu ako postupníka.

10. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 20.09.2021 vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky.

11. Z pokusu o zmier zo dňa 20.09.2021 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 8.102,90 eur v lehote 10 dní od doručenie výzvy.

12. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa

postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 92 ods. 8 prvej a druhej vety zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

13. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

14. Predloženú Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „E. F.“ zo dňa 12.07.2018 súd právne posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože ju uzavrel veriteľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda v postavení dodávateľa, so spotrebiteľom ako osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zároveň predloženú zmluvu súd právne posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ňou veriteľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi, ktorý pritom nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

15. Žalobca svoj nárok uplatnený v tomto konaní odvodzoval od svojho právneho nástupníctva (singulárnej sukcesie) po Všeobecnej úverovej banke, a.s., ktorá bola pôvodným veriteľom zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „E. F.“ zo dňa 12.07.2018, ktorá predstavovala zmluvu o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). K žalobcom tvrdenej sukcesii do práv pôvodného veriteľa malo dôjsť na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2021, ktorou pôvodný veriteľ ako postupca postúpil žalovanú pohľadávku na žalobcu ako postupníka. Súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, zohľadňujúc skutočnosť, že v žalobe uplatnená pohľadávka vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a rešpektujúc aktuálnu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, ktorý sa v uzneseniach sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26. januára 2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 z 31. júla 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 z 25. septembra 2024 a sp. zn. 7Cdo/181/2023 z 25. marca 2025 a najmä v uznesení sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13. februára 2025, uverejnenom pod R 34/2025 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR zaoberal otázkou obsahových náležitostí upozornenia veriteľa spotrebiteľovi (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024) a obsahových náležitostí na to nadväzujúceho oznámenia o zosplatnení celej pohľadávky (§ 565 Občianskeho zákonníka). Súd na základe toho dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu nie je daná.

16. Aktívna vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva určitému subjektu – žalobcovi, ním uplatňované právo (nárok), respektíve z ktorého mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a aj v prípade že ju žiadna zo strán sporu nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 6. 2010).

17. Uplatniť právo § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ iba za predpokladu, že to bolo medzi ním a dlžníkom dohodnuté, a súčasne iba vtedy, ak veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15

dní na uplatnenie tohto práva. Citujúc z uznesenia sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024 pre platnosť právneho úkonu zosplatnenia pohľadávky je podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR nevyhnutné, „aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.“ Najvyšší súd odôvodnil tento svoje právny záver tým, že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021).“ V uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26. januára 2024 okrem toho Najvyšší súd SR prezentoval právny názor, podľa ktorého „pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“. Ďalej v uznesení 6Cdo/15/2023 z 25. septembra 2024 Najvyšší súd SR uviedol „Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Slovenskou sporiteľnou a. s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore“. Ďalej v uznesení sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13. februára 2025, uverejnenom pod R 34/2025 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR Najvyšší súd SR dospel k záveru, že „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“. K tomu súd dodáva, že v prípade, ak veriteľ v upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzve dlžníka na zaplatenie celej aktuálne dlžnej pohľadávky pod následkom zosplatnenia dlhu a nešpecifikuje konkrétnu splátku, pre ktorú môže dôjsť k zosplatneniu dlhu, spotrebiteľ je uvedený do omylu, že na odvrátenie zosplatnenia je povinný zaplatiť celý splatný dlh a nie iba určitú konkrétnu splátku. To môže u spotrebiteľa, ktorý nemá dostatok finančných prostriedkov, viesť k tomu, že neuskutoční žiadnu úhradu, pretože úhradu celej dlžnej sumy si nemôže dovoliť, hoci v prípade poskytnutia korektnej informácie veriteľom by si spotrebiteľ uhradením konkrétnej splátky (a teda nižšej sumy) mohol právo splácať dlh v splátkach zachovať.

18. Možno teda konštatovať, že vzhľadom na ustálenú judikatúru najvyšších súdnych autorít povinnou obsahovou náležitosťou veriteľovej výzvy, resp. upozornenia spotrebiteľa (v lehote nie kratšej ako 15 dní) na uplatnenie práva zosplatniť pohľadávku podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024 je dostatočne určité označenie konkrétnej splátky, pre omeškanie so zaplatením ktorej veriteľ môže zosplatniť celú pohľadávku. Bez dodržania tejto obsahovej náležitosti nemožno danú výzvu považovať za platnú výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo má v druhom kroku za následok, že následné uplatnenie práva veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (t.j. zosplatnenie pohľadávky) je neplatné. Za neplatný je potrebné navyše považovať aj samotný úkon zosplatnenia pohľadávky, ak v ňom nie je uvedená splátka, pre ktorú k nemu dochádza, teda skutkové vymedzenie zosplatnenia úveru.

19. V prejednávanej veci žalobca predložil ako dôkazy výzvu Všeobecnej úverovej banky, a.s., ako veriteľa na úhradu pohľadávky zo dňa 10.09.2019, v ktorej žalovanú upozornil na možnosť zosplatnenia pohľadávky. Vo výzve nie je žiadnym spôsobom špecifikovaná konkrétna splátka, s ktorou bola žalovaná v omeškaní a pre ktorú ju veriteľ upozorňoval na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Výzva obsahuje iba vyčíslenie aktuálneho dlhu, teda celej sumy, s ktorou bola žalovaná v omeškaní. Nie je z nej možné vyvodiť, pre ktorú splátku (t.j. v akej výške a s akou splatnosťou) veriteľ žalovanú upozorňoval na možnosť uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Nie je potom ani možné identifikovať splátku, pre ktorú napokon veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru, a teda zistiť, či bola dodržaná podmienka ustanovená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňujúca veriteľovi zosplatniť pohľadávku najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne či toto právo veriteľ použil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Možno teda uzavrieť, že z dôvodu, že žalovaná ako spotrebiteľ nebola veriteľom platne upozornená na možnosť uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, následné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 11.10.2019, nebolo platným právnym úkonom pre rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odhliadnuc od uvedeného, ani list zo dňa 11.10.2019, ktorým bola vyhlásená mimoriadna splatnosť pohľadávky, neobsahoval obsahovú náležitosť, ktorou je identifikáciu splátky, pre ktorú mala byť pohľadávka zosplatnená. Z obsahu spisu pritom nevyplýva, že by do dňa postúpenia pohľadávky došlo k zosplatneniu pohľadávky iným spôsobom a splatnosť pohľadávky nenastala ani prirodzeným plynutím času, keďže termín konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na 30.05.2026, pričom k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť zmluvou zo dňa 13.11.2020.

21. Následkom neplatnosti zosplatnenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, nemohlo platne dôjsť ani k jej postúpeniu. Pre platné postúpenie pohľadávky Občiansky zákonník vyžaduje predovšetkým okrem samotnej existencie pohľadávky uzavretie zmluvy v písomnej forme. Súčasne nesmie ísť o pohľadávku, ktorej postúpenie je vylúčené vzhľadom na jej povahu podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ani o pohľadávku, ktorej postúpenie vylučuje zákon alebo dohoda medzi veriteľom a dlžníkom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci, ako už bolo uvedené, ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorej postúpenie je v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v zásade zákonom vylúčené, pre posúdenie platnosti jej postúpenia je potrebné v prvom rade skúmať, či boli splnené predpoklady stanovené uvedeným ustanovením, za splnenia ktorých sa uplatní výnimka, podľa ktorej pohľadávku zo spotrebiteľského úveru postúpiť možno. Predpoklady stanovené § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré musia byť splnené kumulatívne, sú nasledovné: (1) postupuje sa pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, (2) postupca i postupník sú oprávnení poskytovať spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch alebo osobitného predpisu, (3) postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V konaní nebolo sporné, že postupovaná pohľadávka bola postúpená so všetkými právami veriteľa s ňou spojenými, ani to, že tak postupca, ako aj postupník sú oprávnení poskytovať spotrebiteľský úver, prvý a druhý vyššie uvedený predpoklad bol preto splnený. Súd však dospel k záveru, že postupovaná pohľadávka nebola v čase jej postúpenia splatná, čo znamená, že nebol splnený tretí z vyššie uvedených predpokladov. Uvedené má za následok, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 je v časti týkajúcej sa posudzovanej pohľadávky neplatným právnym úkonom.

22. Záverom súd poukazuje na to, že vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré riadne predvolal obe sporové strany. Žalobca súdu pred pojednávaním (dňa 02.09.2025) doručil ospravedlnenie jeho neúčasti na nariadenom pojednávaní, v ktorom tiež uviedol, že keďže súd doposiaľ v konaní v zmysle § 181 ods. 2 C.s.p. neprezentoval žiadnu skutočnosť za spornú, považuje uplatnený nárok v celom rozsahu za dôvodný. Pokiaľ súd považuje jeho nárok za nepreukázaný, resp. na jeho preukázanie vyžaduje ďalšie dôkazy alebo objasnenie skutočností, požiadal súd, aby ho písomne vyzval na preukázanie týchto skutočností a v takom prípade aj o odročenie pojednávania. Súd k tomuto uvádza, že takýto postup navrhovaný žalobcom nemá oporu v zákone. Súd žalobcu nevyzýva na preukázanie sporných skutočností a ani mu prípadnú spornosť jeho nároku, či predbežné právne posúdenie pred pojednávaním písomne neoznamuje a za tým účelom neodročuje nariadené pojednávanie; takúto povinnosť súdu žiadne ustanovenie zákona neukladá a navyiac by takýto postup súdu bol zjavne v rozpore so zásadou hospodárnosti ako aj rýchlosti konania. Súd po písomnom štádiu konania, t.j. po vyjadrení sa k žalobe, replike a duplike, v zásade na prejednanie veci nariadi pojednávanie (pričom súčasne v zmysle § 179 ods. 1 C.s.p. postupuje tak, aby mohol vec rozhodnúť na jedinom pojednávaní), na ktorom po prednese žaloby a vyjadrení sa k žalobe, v zmysle § 181 ods. 2 C.s.p. uvedie svoje závery o tom, ktoré skutočnosti považoval za sporné a ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a tiež na predbežné právne posúdenie veci. Na takéto predbežné právne posúdenie, na ktoré je vytvorený priestor práve na pojednávaní, môžu strany sporu reagovať a v tej súvislosti uviesť svoje prípadné procesné návrhy. Žalobcom požadované uvedenie (prípadných) sporných skutočností tak súd vykonáva práve na pojednávaní; pokiaľ súd považuje určité skutočnosti za sporné, prípadne žalobu čiastočne alebo v celom rozsahu nepovažuje za dôvodnú, nie je povinný pre neprítomnosť žalobcu na pojednávaní toto odročiť z dôvodu potreby jeho písomného oboznámenia o tom.

23. Z vyššie uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol.

24. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, avšak žiadne trovy jej v konaní nevznikli, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku z dôvodu hospodárnosti a s poukazom na zásadu procesnej ekonomie a rozumnosti v práve.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).